

HET KEITJE

14 juli 2024

ontmoeten

Uitgave van de St.Petrusparochie

www.st-petrusparochie.nl

www.katholiekzaanstreek.nl

e-mail: petrusvis@planet.nl

[facebook: St.Petrusparochie](https://www.facebook.com/St.Petrusparochie)

Er is zondag Kinderwoorddienst. De laatste voor de grote schoolvakantie die volgende week begint.

Dank aan de werkgroep die dit werkjaar voor weer zoveel mooie kinderactiviteiten

Maandag 15 juli om 8.30 uur is er weer kerkwerken

Woensdagmorgen is er om 9.15 uur een eucharistieviering in de ontmoetingsruimte en om 10 uur is er koffiedrinken in de Petruskerk en in de kerk aan het Noordeinde. om 10 uur

Deze week stond een groot artikel in het Noord Hollands Dagblad met een interview met de bisschop van Haarlem.

Met name in de kop van Noord-Holland is er veel verzet tegen het beleid tot centralisatie van vierplekken, waarbij plaatselijke dorpskerken verdwijnen en parochies worden opgenomen in grotere verbanden.

We verkeren in een situatie van krimp.

In de Zaanstreek hebben vier parochies daar hun keuzes in gemaakt.

De Pius X uit Peldersveld fuseerde met de Jozef.

De O.L. Vrouwe in Poelenburg sloot haar deuren.

De parochie van de Martelaren stootte haar kerkgebouw af en viert in de Pinkzaal en de parochie van Wormerveer fuseerde met de Petrus.

In het artikel onderbouwt de bisschop zijn voorkeur voor centrale kerken waar de eucharistie gevierd wordt.

Hij haalt het voorbeeld aan van jongeren die er geen probleem mee hebben om 10 of 15 kilometer verder te rijden voor een inspirerende dienst o.l.v. een priester dan in een viering op een nabije locatie waar 10 tot 20 kerkgangers van hoge leeftijd samenkomen.

Dat zou voor jongeren niet aantrekkelijk zijn.

Voor jongeren is die reis misschien niet zo bezwaarlijk, voor oudere mensen, die hun leven lang hun inzet en tijd hebben gegeven voor hun parochies, wel. Ik vind het van pastoraal groot belang dat we als rooms-katholieke kerkgemeenschap ook juist aan deze groep pastoraal dienstbaar zijn.

Dat hebben deze mensen zo verdiend.

Matthé Bruijns

Om over na te denken.

Er was een eens een moeder met een kind die verslaafd was aan snoepen.

De gehele dag vroeg het om snoep, en de gaten vielen in zijn tanden, maar het bleef vragen. Ten einde raad ging ze met haar kind naar een mens die als wijs bekend stond. De moeder vertelde het probleem, maar de wijze zei:

Vrouw, het zijn kinderen van hun tijd, nerveus en gejaagd.

Ze dreigen vermalen te worden door chaos en verwarring, daarom gunnen ze ook aan hun kaken geen rust. Toon begrip omdat je ook zelf jong bent geweest.

Na enige tijd bracht de moeder het snoepen zat,

haar kind naar een andere wijze mens streng en ordelijk.

'Mildheid bleek geen geneesmiddel tegen de snoepzucht.

Zeg wat U mij kunt aanbevelen.'

"Wat ik U kan aanbevelen is tucht en discipline. Doe datgene waar U in tekort geschoten bent. U hebt u schuldig gemaakt aan tolerantie en daarvan krijgt U nu de rekening. Houdt U van af nu aan de normen en eis van uw kind hetzelfde en hij zal tot matiging komen. De moeder gehoorzaamde, maar het kind bleef snoepen.

Tenslotte bracht de moeder het kind ten einde raad

bij een kluizenaar die ver uit haar buurt woonde.

Mildheid noch strengheid heeft een einde gemaakt aan de snoepzucht.

Verschaft U ons raad, wat ik ben ten einde raad.

De kluizenaar dacht diep na en zei: kom over 2 weken terug.

De moeder vertrok en na twee weken kwam zij terug tezamen met haar kind.

En de man pastor zei tot het kind dat het gesnoep tot helemaal niets leidde, dat het slecht was voor zijn tanden en dat hij er mee moest stoppen.

Verbaasd en boos riep de moeder uit:

Maar dat had U twee weken geleden toch ook wel kunnen zeggen

'Waarom hebt U ons opnieuw 2 dagen laten reizen ?

Waarom hebt U toen niet zo gesproken ?

'Omdat, sprak de kluizenaar, omdat ik twee weken geleden zelf nog snoepte'.

En uit respect voor die mens besloot het kind vanaf dat moment het snoepen te staken.

Op zoek naar christelijke kunt in Ravenna

We zijn nog steeds in Italië waar pastor Cees Tromp ons deze keer meeneemt naar de San Vitale.

Dit is een achthoekige basiliek in de vorm van centraalbouw uit het jaar 540.

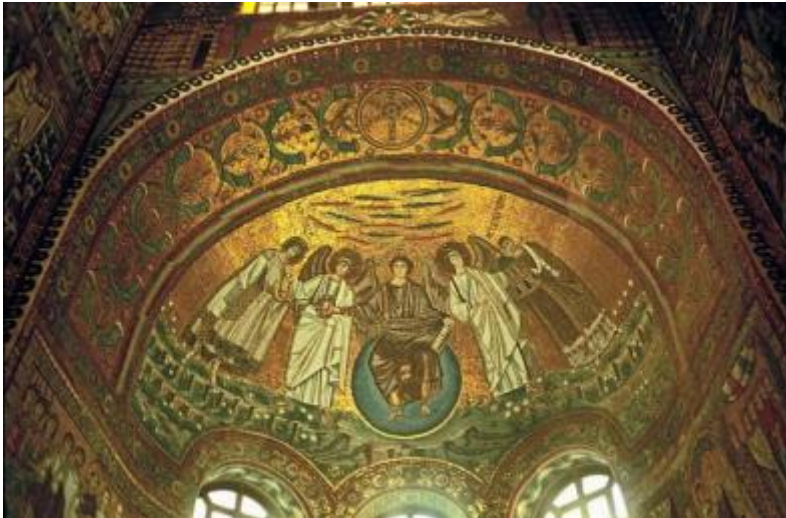
Interieur met rijke architectonische versiering door middel van bogen, zuilen, kapitelen, blokken marmer en mozaïeken.

Zicht op het priesterkoor met gewelf en absis.

Detail van de Absis.

In de absis overhandigt Christus tegen een gouden achtergrond en tronend op de blauwe kosmische bol de zegekroon aan de martelaar Vitalis (San Vitale).

Links houdt bisschop Ecclesiastus, de bouwer van deze kerk, een model van de kerk in zijn handen.

De twee in het wit geklede engelen, leden van de hemelse hofhouding, introduceren de beide heiligen.

De bol rust op de paradijsberg waar de vier levensstromen uit het scheppingsverhaal van Genesis ontspringen. (Gen.2).

Zij storten zich uit over de aarde en vormen haar om tot een paradijselijk landschap met bloemen en planten.

Het tafereel wordt omlijst door een rijk gedecoreerde triomfboog.

De binnenkant van de boog is versierd met typische Hellenistische en Romeinse decoratiemotieven

zoals hoorns van overvloed, bloemen en vogels, die hier vol fantasie en met een veelvoud van kleuren zijn aangebracht.

Daarboven komen twee in het wit geklede engelen horizontaal aanvliegen.

Zij dragen een ronde schijf met daarin de letter Alpha, van waaruit acht lichtstralen uitgaan.

De gevleugelde gestalten van de engelen zijn ontleend aan de medaillons met portret, waarop de apotheose (verheerlijking) van de Romeinse keizer werd afgebeeld.

Hier in Ravenna gaat het niet om de verering van de keizer, maar om die van Christus, die op verborgen wijze met de letter Alpha wordt aangeduid.

Keizer Justinianus en zijn gevolg.

Op de zijwanden van de absis zijn de twee beroemde afbeeldingen met de keizer, de keizerin en het hofgezelschap te zien.

Keizer Justinianus is met zijn gevolg van hoogwaardigheidsbekleders, geestelijken en lijfwacht

in plechtige processie op weg naar de tronende Christus in de absis.

De figuren zijn frontaal afgebeeld, plat, tegen een gouden achtergrond.

Stijf en onbeweeglijk kijken zij ons aan met een starende blik.

Het effect van deze frontale pose is een sterke uitstraling.

De figuren hebben geen massa en schijnen bijna onstoffelijke gestalten te zijn, meer gewaad dan lichaam. De kleuren zijn wit purper en goud.

Justinianus is als een Byzantijnse keizer afgebeeld met aureool en diadeem, symbool van de “regalis potestas” koninklijke macht.

Links van hem een fraai portret van bisschop Maximianus.

Het hoge voorhoofd met de weinige haren en de doordringende blik van de ogen is ongetwijfeld ontleend aan zijn echte gezicht.

De soldaten dragen een schild met het Christusmonogram, *chi en rho* (X en P) de beide eerste letters van de naam Christus.

De langzame processie lijkt zich even naar ons toe te keren om zich frontaal te laten bewonderen.

Een korte pauze voordat de stoet zich opnieuw in beweging zet.

Inmiddels duurt deze pauze op het mozaïek al meer dan 15 eeuwen.

Keizerin Theodora en haar gevolg.

Hier beheerst keizerin Theodora onomstreden de scène.

Zij is groter dan de andere figuren en heeft een diadeem die met parels en edelstenen is versierd. Zij draagt een purperen mantel.

Aan de onderkant is een afbeelding van de drie koningen geborduurd.

De hofdames zijn gekleed in veelkleurige gewaden met veel wit blauw en rood: het leidmotief van het doek rechts boven haar hoofden.

De twee eerste dames die de keizerin volgen laten in haar gezicht individuele trekken zien,

terwijl de anderen een stereotiepe uitdrukking hebben.

Portret van keizerin Theodora.

Justinianus draagt een gouden pateen in de handen en Theodora een met edelstenen ingelegde kelk.

Dit is het moment van de “oblatio Augusti et Augustae” – het offer van de keizer en de keizerin –

aan de belangrijkste kerken van het onder hun jurisdictie staande gebied.

Theodora met grote starende ogen tussen de edelstenen van haar diadeem, oorhangers en kettingen.

Een aureool rond haar hoofd.

De mozaïeken van Justinianus en Theodora geven ons ook een indruk van de pracht en praal die heerste aan het Byzantijnse hof in Constantinopel.